

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناھید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۳ جون ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

تگرگِ ملال

هنگامی، که پروانه پندارهایم در سکوت می رود، بستان سبز دلم از تگرگ ملال پُر می شود.

حصار

روزگاری ست، که قطار غوغاگر ابرها از حرکت باز ایستاده است و مسافره‌های متردد باران، باغ را در وسواس تشنگی در حصار گرفته اند.

باران

ابرها برگشتند و من دلتنگتر از هر زمانی به جاده بی هدف زندگانی پیش می روم، با ابرها یکجا اشک می بارم و دگرگونی گلبن عاطفه ام را زیر شلاق باران تحمل می کنم.

پیام امید

کشاورزان پندارهایم هر سپیده باصفا، به کشتزار ضمیر آفتزده ام گام می نهند، به امید این که دانه های نارس اندیشه هایم را باز به سلامت یابند، ولی پیام امید میان رُود گرم شریانهای شان می خشکد.

(ناھید "غزل" غنی زاده)